BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

Sărutăm sufletul tău, Moldovă!

Mănăstirea „Sfintu Ioan cel Nou" din Suceava, fosta Catedrală mitropolitană a Moldovei timp de două secole, este deținătoarea unui tezaur de carte aproape necunoscut specialiștilor. În ciuda pierderilor și jafurilor înregistrate de-a lungul timpului, mănăstirea dispune în prezent de un fond de carte rară de peste 4 000 volume.

De o deosebită valoare sînt, în primul rînd, cîteva manuscrise și tipărituri slavone din secolele 16—18 : „Octoihul" de la Sucevița, Biblia editată în 1795 la Blaj, „Tetraevanghelul" imprimat la Bălgrad în 1699. De asemenea, aici se găsesc o serie de manuscrise românești de istorie și literatură, cărți de literatură populară și două scrieri semnate de Dimitrie Cantemir. De menționat că unele din aceste lucrări poartă însemnări ale copiștilor sau foștilor deținători, împodobite cu frumoase gravuri aplicate pe frontispicii.

(Rompres)

COMUNICAT

Inspectoratul General al Poliției a transmis Agenției de presă „Rompres" următorul Comunicat :

În dimineața zilei de 16 mai 1990, personalul de deservire al Stației de radio „Unifan" s-a adresat Sectorului 1 Poliție din Capitală, reclamînd faptul că în cursul nopții un grup dintre demonstranții aflați în Piața Universității au pătruns cu forța în încăperile în care funcționează studioul respectiv.

Constatăm cu consternare că apelurile noastre la calm și disciplină nu au avut nici un efect asupra unor cetățeni izolați care continuă să incite la tulburarea liniștii și ordinii publice.

Inspectoratul General al Poliției a fost sesizat în cursul zilei că unele persoane, rău intenționate, ar urma să se dedea, în perioada care a mai rămas pînă la alegeri, la acte de dezordine, folosind indivizi îmbrăcați în uniforme de poliție.

În acest context, facem apel la toți cetățenii ca în situația în care sesizează pe raza localităților persoane în uniformă de poliție care se dedau la acte de violență să nu răspundă provocărilor acestora și să anunțe cea mai apropiată unitate de poliție, acordînd tot sprijinul în identificarea și mobilizarea celor în cauză.

(Rompres)

CETĂȚENI AI ROMÂNIEI!

Ne mai despart cîteva zile de 20 mai, dată la care națiunea noastră este chemată să-și aleagă, prin vot direct și secret, deputații, senatorii și președintele ce urmează să dea țării o Constituție și să conducă România în viitorii 2 ani.

Poporul nostru se află, așadar, în fața unui eveniment cu adevărat istoric : primele alegeri libere după o perioadă de 45 de ani de monstruoasă dictatură.

Campania electorală, am văzut cu toții, s-a desfășurat, din păcate, într-un climat de neliniște și tensiune, de exacerbare a pasiunilor politice, de neîncredere, de acuzații reciproce și excese exclusiviste.

Exprimîndu-și regretul față de cursul negativ pe care l-a cunoscut pînă în prezent Campania electorală, Alianța pentru Pace din România, organizație obștească, democratică, autonomă, fără caracter politic și neangajată în nici un fel în această campanie, cheamă pe toți cetățenii țării să manifeste reținere, în zilele care au mai rămas pînă la 20 mai și în ziua alegerilor, să contribuie la instaurarea climatului de pace internă și înțelegere reciprocă, de respect față de convingerile și opțiunile politice ale fiecăruia, climat necesar acum mai mult decît oricînd.

Conștientă de importanța covîrșitoare a evenimentului de la 20 mai, Alianța pentru Pace din România face apel la toți membrii săi, la toți aceia care urmează să-și exercite dreptul la vot, să facă din participarea lor la alegeri un act de demnitate cetățenească, de responsabilă acțiune la prezentul și viitorul țării.

Numai astfel vom putea face ca alegerile de la 20 mai să oglindească prin rezultatul lor adevăratele opțiuni ale electoratului și prin aceasta să însemne începutul stabilizării definitive a climatului politic și social al țării, trecerea la reconstrucția atît de necesară României libere și democrate, o deschidere largă, pentru afirmarea ei prestigioasă în acțiunile dedicate făuririi Casei Comune Europene, apărării păcii în întreaga lume.

ALIANȚA PENTRU PACE DIN ROMÂNIA

E REAL!

Potrivit relatărilor agenției Associated Press, clubul **spaniol** Real Madrid se interesează de fotbalistul român Gheorghe Hagi pe care ar dori să-l aibă în rîndurile sale, a declarat oficialul spaniol Ramon Mendosa care s-a aflat zilele acestea la Belgrad, unde a purtat tratative și cu unii jucători de la Steaua Roșie.

ANUL II
Nr. 121

JOI
17 MAI
1990

4 PAGINI
1 LEU

TINERETUL LIBER

COTIDIAN INDEPENDENT PENTRU TOȚI TINERII DIN ROMÂNIA

TEMERI FĂRĂ TEMEI

Deși ultimele sondaje indică o anume diminuare a nehotăririi de a oficia la 20 mai dreptul de a vota și deși specialiștii estimează o prezență masivă la urne, există totuși semne că reticența colorează psihologia unor anumite segmente ale electoratului. Elemente propagandistice și evenimente fierbinți pot optimiza sau scepticiza, funcție de caracterul lor, opinia publică chiar și în ultima oră. Firesc ar fi ca toate forțele politice și mass-media în întregime să pledeze pentru participarea la vot, să detecteze, să analizeze și să risipească motivele care întrețin ezitarea sau placiditatea electorilor, căci dincolo de o teamă indefinită și, deci inanalizabilă, se profilează un număr de temeri care pot fi (și trebuie să fie) dezamorsate.

Prima temere, poate cea mai importantă, derivă din complexul numeric : unii dintre electori cred că nu pot opta pentru o formațiune politică sau alta deoarece numărul lor este așa de mare încît n-au avut timp să le cerceteze și să le sorteze. Oricît de pregnantă ar fi însă impresia de spațiu indescifrabil pe care o dau în primă instanță buletinele de vot, temerea nu are, totuși, nici o îndreptățire serioasă. Presa, radioul și televiziunea au prezentat sistematic spectrul politic (mai bine zis „partinic") al actualității, pentru ca măcar criteriile de selecție să fi devenit un bun la îndemîna tuturor. Pentru o formațiune politică se poate opta după trei criterii : după calitatea platformei-program, după calitatea umană, profesională și politică a candidaților și după gradul în care ea se adresează categoriei socio-profesionale din care face parte alegătorul. Aceasta este singura opțiune morală. Or, se știe deja că, în esență, cele mai multe platforme-program se aseamănă și că de diferențiat le diferențiază stilul doctrinar (social-democrat, liberal etc.), maniera în care preconizează transformarea societății (prin șoc sau gradual) și specificul problemei asupra căreia se concentrează (agrară, cooperatistă, ecologistă etc.). Sînt distincții comprehensibile. Cine sînt oamenii care vor să susțină în parlament o anumită platformă se poate afla din presa locală și de partid. Complexul numărului poate fi învins cu o minimă bunăvoință reflexivă. Sub semnul erorii ar sta gestul de a vota la întîmplare sau în baza unui raționament de genul : „dacă îl votez pe cutare pentru președinție, votez pentru Senat o altă formațiune decît aceea din care face el parte, iar pentru Camera Deputaților, o a treia", raționament artificial, care anulează practic actul opțional.

A doua temere e complementară celei dintîi : unora dintre electori le e frică să nu devină cumva părtași la o hotărîre colectivă greșită. Nici aceasta n-are suport logic. Calitatea hotăririi colective e condiționată de calitatea opțiunii individuale. Dacă fiecare optează în temeiul unei analize lucide, suma opțiunilor va fi efectul spiritului critic național în acțiune. Numai o absență de mari proporții de la cabina de vot ar putea favoriza un rezultat general discutabil. Primejdios cu adevărat este reversul acestei temeri: credința că, fără sau cu votul tău, partidul pe care-l simpatizezi tot pierde sau, din contră, tot cîștigă. Socoteala e naivă în amîndouă cazurile, pentru că, pentru un partid, un vot în plus sau în minus poate însemna în ceea ce privește reprezentarea în parlament, potrivit topului final, un loc în plus sau un loc în minus. Indiferent de opțiunea partinică, la alegeri contează, deci, fiecare vot.

A treia temere, temerea de posibile acte de violență, e o remanență psihologică. O datorăm deopotrivă informațiilor despre atmosfera tensionată și foarte adesea contondentă care caracteriza campania electorală între cele două războaie mondiale și amintirii dureroase pe care ne-a lăsat-o teroarea psihică ce caracteriza mascarada electorală din anii dictaturii comuniste. Astăzi nu ne mai putem teme că ne supraveghează cineva în cabina de vot, că altcineva ne poate „însemna" cu creta pe spinare și că ne așteaptă la răscruce haidamacii. Pentru a preîntîmpina eventualele fărădelegi din partea unor indivizi sau grupuscule s-au luat măsuri speciale de protejare a centrelor de votare și a alegătorilor. Și să nu uităm că votăm sub privirile agere ale observatorilor străini.

A patra temere este pricinuită de tehnica de votare, care pare complicată, dar e, în fond, simplă. Pînă acum votam, pentru parlament, persoane ; acum votăm, după sistemul occidental, partide. Nu mai hașurăm nume, ci punem o ștampilă (una singură) în caseta rezervată partidului preferat, o dată în buletinul pentru Camera Deputaților, a

CONSTANTIN SORESCU

(Continuare în pag. a III-a)

Să vină televiziunea ! *Foto BOGDAN NIȚOESCU*

În căutarea Bucureștiului pierdut (IV)

ILARIE VORONCA ȘI GĂINILE

IN „CARTIERUL LATIN"

În perioada interbelică această zonă a fost un fel de Cartier Latin, un Greenwich Village bucureștean, în care și-au găsit liniștea scriitori și artiști, atrași de magnetismul blînd pe care îl degajă peisajul. Pe **Mintuleasa**, cu traseul ei ușor sinuos, care leagă **Bulevardul Republicii** de **Calea Călărașilor**, universul prozei lui **Mircea Eliade** se păstrează pe alocuri aproape intact, cu case vechi și oaze de vegetație, ca și cum realul s-ar naște din pagina de proză, ca o imagine suprapusă. „Pe strada Mintuleasa, începu bătrînul, clătinînd din cap, nu era o școală pe strada Mintuleasa, cu castani în curte și în fund o grădină cu zarzări și vișini ?... Nu se poate să fi uitat asta... — Tot nu-ți aduci aminte ? Strada Mintuleasa. Cînd îți făceai școala primară pe strada Mintuleasa și în recreație te urcai în vișini și odată ți-ai spart capul căzînd și te-a luat în brațe directorul școlii și te-a dus în cancelarie și te-a pansat" ?

Pe strada **Romulus**, colț cu strada **Lucaci** a locuit timp de aproape un sfert de veac **Ionel Teodoreanu**. Locuitorii cartierului și-l amintesc pe scriitor, dar și pe doamna Ștefana Velisar și pe cei doi fii, **Osvald**, unul dintre aceștia, a locuit la această adresă pînă în 1975, cînd s-a mutat undeva în cartier, pentru a permite intrarea în spațiu a proprietarilor, familia doctoriței **Elena Guță**.

Împreună cu scriitoarea **Silvia Kerim** am privit minute în șir edificiul superb, în stil „secession", cu vitralii datînd de la sfîrșitul secolului al 19-lea. Fiind o casă „de colț", arhitectul s-a ambiționat să realizeze o construcție unicat, care respiră aerul unei armonii desăvîrșite. Fațada cu decorații foarte fine de stuc și ferestre înalte, avînd decorații în relief de formă triunghiulară are o „glorie a apariției" pe care ochiul o simte imediat. În curte, pe latura dreaptă se păstrează — uimitoare descoperire ! — unul din felinarele care luminau atît de poetic cartierul, element important pentru proiectele de renovare și reconstituire aflate, sperăm, pe planșetele proiectanților.

Pentru a deveni un punct memorial această casă trebuie să intre în atenția edililor și mai ales a Uniunii Scriitorilor. Sînt necesare aici lucrări importante de restaurare artistică, decorația fatadei fiind puternic degradată. Dacă soluția amenajării în interior a unei expoziții nu este posibilă — rămîne să fie consultați actualii proprietari — o placă comemorativă trebuie să amintească trecătorilor că aici a locuit cel care a scris „Ulița copilăriei" și „La Medeleni".

„A FOST UN NEBUN CARE S-A SPÎNZURAT ÎN POD"

„E futurist, e dadaist, suprarealist ? Toate și nici una". Aceste cuvinte aparțin lui **George Călinescu** și încearcă să definească estetica unui mare poet, **Ilarie Voronca**. Pînă la stabilirea sa la Paris, în 1933, poetul a locuit aici, pe **Strada Parfumului** nr. 18. „Oglinzi cu catifelări de ringlode de rugină / oglinzi incendiind corăbiile persilor / voi sînteți ecoul sîngelui în lumină / apusul vă dăruie rumeneala

MIRCEA FLORIN ȘANDRU

(Continuare în pag. a III-a)

O ÎNTREBARE PE ZI

Pînă cînd pe cursele TAROM se va mai continua practica indesirii rîndurilor de fotolii, în ideea — mai degrabă păgubitoare și oricum generatoare de inconfort — că astfel se va crește rentabilitatea ?

Din tainele Revoluției

MĂRTURII DIN LINIA-NTÎI (IX)

Pe firul investigațiilor noastre, o nouă descoperire : operatorul video care a filmat de pe mașina plecată cu Proclamația, de la fostul sediu al C.C., la Televiziune. Este vorba despre domnul **Mihai Gidinceanu**, în vîrstă de 50 de ani, operator la redacția de actualități a T.V.R.L. Și iată că, în acest fel, Televiziunea noastră se află în linia-ntîi a Revoluției chiar înainte de a-și deschide emisiunea din ziua de 22 decembrie. Înainte, însă, de a vă prezenta dialogul cu domnul **Gidinceanu**, vă reamintim că în aceeași mașină s-au mai aflat **Petre Roman, Mihai Montanu**, generalul **Voinea**, cu aghiotantul său, **Spiru Zereș**, iar în spate, stînd în picioare în portbagaj, **Liviu Crăciun** și încă o persoană pe care n-am identificat-o încă. Iată de ce îl rugăm pe cel rămas necunoscut să se adreseze redacției noastre. Nu de alta, dar intenționăm să-i reunim pe toți acești curajoși revoluționari, măcar pentru o fotografie în mașina depistată și ea. Să-i reunim și pentru a se revedea și pentru a discuta în jurul unei mese rotunde, la care îl invităm de acum și pe dl. Petre Roman ! Și iată dialogul cu **dl. Mihai Gidinceanu.**

— Cum ați ajuns... pe mașină ? !

— Mă aflam în sediu de la ora 8 dimineața, cu echipa de serviciu. Încă de la intrarea în C.C. m-a surprins ceva : deși peste tot pe culoare erau civili cu arme, din gardă probabil, nimeni nu m-a oprit nici la ușă (poarta C), nici nu m-a legitimat. Am ajuns sus, la etajul 6, unde mai erau Neagu Udroiu, de la Agerpres, electricianul Mihai Călinescu, fotoreporterii și o echipă de filmare de la „Sahia". Seara, stătusem la Inter pînă pe la ora 23.30 și văzusem desenele ca să știu ce urmează. Pentru mine unul era clar și aproape mă bucuram că voi fi în sediu de dimineață.

— Care era atmosfera în sediu în acea dimineață, domnule Gîdinceanu ?

— Una de panică. Toată lumea se precipita pe culoare, în curtea interioară se masase armata, cei cu automatele mișunau pe holuri, mașinile prezidențiale erau pregătite de drum, ba cu colete, ba cu cîte o pușcă în plus ! Vedeam toate astea împreună cu colegii mei și așteptam deznodămîntul.

— Cînd ați aflat comunicatul privind moartea generalului Milea ?

— Probabil printre primii din întreaga țară, avînd în vedere că în încăperea în care ne aflam noi era și telexul „Agerpres"-ului. Atunci am și sunat la redacție, să-l întreb pe redactorul-șef Brateș, între timp pensionat, ce am de făcut. Mi-a răspuns „Să mă orientez !". Cam tot atunci au început să se rotească deasupra primele elicoptere militare, pe care le-am și filmat, apoi Neagu Udroiu s-a îmbrăcat, ne-a spus că merge să vadă ce mai e și nu s-a mai întors. În sediu, marea majoritate a celor de acolo plecau și totul semăna perfect cu o... evacuare precipitată ! Revoluționarii se vedeau pe geam la colțul străzii Oneși, se auzea vuietul mulțimii, am apucat să mai văd cîțiva revoluționari luați de milițieni și băgați în holul unui bloc, iar pe la ora zece și ceva se mai auzeau încă focuri de avertizare în împrejurimi. Dintre noi, cei din cameră, au mai plecat operatorul de la „Sahia" cu electricianul său, iar eu, cu

HORIA ALEXANDRESCU

(Continuare în pag. a II-a)

stirea noastră cea de toate zilele

AVIZ AMATORILOR

La magazinele de specialitate din Pitești și Stefănești au început înscrierile (pe bază de buletin, adresă și telefon) la televizoare alb/negru, frigidere, aragaze și congelatoare. Livrările se vor face în a 2-a și a 4-a săptămînă din lună, după cum urmează : marți pentru frigidere-congelatoare, miercuri televizoare, iar joi — aragaze. Cum I.C.S. Metalo-Chimice Pitești roagă pe solicitanți să se prezinte chiar în ziua de vînzare a produsului (ce nu poate fi reținut decît cel mult 24 de ore, avînd în vedere cererea mare a populației), le dorim cumpărătorilor, dar mai ales vînzătorilor, **maximum** de promptitudine ! **(O. Ș.).**

VĂ ȘTIȚI FRUMOASĂ ?

Compania Autonomă de Turism pentru Tineret, revista „Cuvîntul", revista de modă „ANA" și programul de radio „Tineret" organizează la biroul de relații cu publicul al CATT din strada Mendeleev (piața Amzei) o întîlnire de preselecție în vederea participării la concursul „**MISS ROMANIA**" ce se va desfășura în această vară la Costinești.

Condițiile ce se cer a fi îndeplinite de către candidate sînt următoarele :

— vîrsta maximă 25 de ani ;
— înălțimea minimă 170 cm ;
— să facă dovada unor aptitudini artistice (muzicale și coregrafice) ;
— să prezinte o probă de fotogenie, respectiv o fotografie alb-negru, portret ;
— să cunoască cel puțin elementar o limbă străină.

Precizăm că această preselecție are în vedere nu numai participarea la concursul de „Miss" ci și alcătuirea unei grupe de pregătire profesională în meseriile de manechin și fotomodel.

Candidatele din București sînt așteptate luni 21 mai și marți, 22 mai, de la orele 14 la sediul sus amintit. **(G. Inoan).**

ARMONII CROMATICE

În buna sa tradiție de a găzdui expoziții de artă plastică, Casa Universitarilor din București, Strada Dionisie Lupu, numărul 46, ne propune acum o reconfortantă întîlnire cu lucrările de pictură semnate **Iulian Alexe**. Pînă la sfîrșitul lunii mai, vă invităm deci la a patra expoziție personală a lui Iulian Alexe, într-un univers delicat, alcătuit din portrete, naturi statice și peisaje realizate în ulei, pe pînză sau lemn. În numele celor care au intrat în această lume aparte a armoniilor cromatice semnează **A. Bunescu.**

Oare așa să arate democrația ? !
Foto : MIHAIL SANDU

CONSIGNAȚIE PARTICULARĂ

Pe Calea Griviței, în spatele cinematografului „Dacia", doamna **Petronelia Salitra** a avut ideea deschiderii unei **consignații particulare**, în care, contra unui comision de 15 la sută, oricine poate prezenta obiecte de artă, confecții, cosmetice, aparatură electronică, încălțăminte și, mai ales, poate propune prețul pe care îl pretinde. Tot aici funcționează un serviciu de intermediere vînzări-cumpărări bunuri mobile și imobile.

SOCIETATE AERONAUTICĂ ȘI ASTRONAUTICĂ

Un grup de cercetători și ingineri specializați în construcția de avioane au constituit **„Societatea de Aeronautică și Astronautică"**, ca asociație profesională, cu scop nelucrativ, similară cu alte societăți existente în toată lumea. Societatea va contribui prin efortul membrilor săi la rezolvarea unor probleme specifice celor două domenii de activitate, cum ar fi : stimularea concepției creatoare în domeniul aeronauticii și astronauticii, al cercetării științifice și dezvoltării tehnologice. Totodată ea își propune să promoveze schimbul larg de informații, idei și opinii pe plan intern și internațional în baza unui profesionalism riguros. După cum ne-a informat domnul dr. ing. Eugeniu Turlea, ca măsură de primă urgență, societatea lansează un apel pentru participarea cu articole de specialitate pentru primul număr al revistei societății. Adresa societății este : B-dul Păcii, nr. 220, sector 6, București. Informații la telefoanele : 45 73 14 ; 45 73 16 interior 238 sau 163. **(Mihai Bogatu).**

INDUSTRIA ALIMENTARĂ ȘI LIBERA INIȚIATIVĂ

Domnul Vintilă Rotaru, ministru secretar de stat al Departamentului industriei alimentare, ne comunică : „În cadrul ministerului se desfășoară o acțiune de inventariere a spațiilor existente și a modului lor de utilizare. Terminarea acțiunii în jurul datei de 25—28 mai va permite identificarea spațiilor disponibile. Acestea vor fi acordate întreprinzătorilor care vor iniția activități lucrative cu profil de industrie alimentară. Specialiști din cadrul ministerului vor acorda, la solicitarea întreprinzătorilor, asistență tehnică de specialitate".

O inițiativă care sperăm că va fi preluată și de celelalte ministere, demonstrînd cu această ocazie maleabilitate în fața realităților economice. **(Nicolae Iliescu).**

Grupaj realizat de MIOARA VERGU-IORDACHE

TIMPUL TRECE IAR VALUTA... SE TOT DUCE!

Într-un top al banilor aruncați pe apa Sîmbetei transportul maritim ar ocupa, probabil, primul loc. În acest sector, fiecare oră de întîrziere la descărcarea unei nave partenere costă zeci de mii de dolari. Dictonul „Timpul costă bani" ar trebui cunoscut, în primul rînd, de către marinari. Din păcate, în portul Constanța se pare că lucrurile nu stau chiar așa. Nava „Olivia", încărcată cu minereu de fier brazilian, a așteptat între 21 ianuarie și 8 martie, la radă, intrarea în port. Cele 38 de zile de întîrziere față de graficul de descărcare stabilit prin contract vor costa guvernul român peste opt sute de mii de dolari. Miercuri, 9 mai, se aflau în **contrastali** — adică în întîrziere față de graficul de descărcare —, două nave : „Marata Melody" și „Finix". Fiecare în parte ne va „taxa" cu 11 și respectiv 16 mii de dolari ziua pierdută. Cine va plăti acești bani știm ; deja, mult mai important este însă cine-i de vină.

Ancheta noastră în portul Constanța

pe cronică a pieselor de schimb pentru poduri descărcătoare și greifere. Cele șase poduri Ceretti-Tanffani ce deservesc danele de minereu au peste douăzeci de ani. Practic, în ultimul deceniu nu s-a mai importat nici o piesă de schimb ; s-a mers pe asimilarea în țară a unor repere, a căror calitate este, de cele mai multe ori, sub orice critică. Un asemenea pod descarcă între 300 și 500 de tone de praf de minereu pe oră ; dacă cea mai simplă reparație, portă descărcătorul. Întîrzierile datorate acestor manevre suplimentare se achită, desigur, din același buzunar.

MANEVRE SUPLIMENTARE DIN ACELAȘI... BUZUNAR

Ceea ce un combinat siderurgic înseamnă pentru economia națională, sectorul atribuit Ministerului Industriei Metalurgice înseamnă pentru portul Constanța. Un sector reprezentativ din punctul de vedere al greutăților cu care se confruntă lucrătorii portuari.

Principalele cauze ale întîrzierii la descărcarea minereurilor ne-au fost sintetizate de domnul **Marian Grecu**, operator dană dispecer. Ar fi, mai întîi, cauzele ce depind, într-un fel sau altul, de ministerul tutelar. Bunăoară, absența aproa-

UN ÎNCEPUT DE FALIMENT ORGANIZATORIC ?

Cea mai importantă cauză a întîrzierilor la descărcare — pe care M.I.M. nu o poate eradica — o constituie lipsa vagoanelor de cale ferată sau sosirea acestora în flux discontinuu. Nu numai M.I.M., dar nici chiar administrația portuară nu poate face nimic în această direcție. „Din totalul de 2 306 vagoane necesare pentru încărcarea navelor și 978 pentru descărcare avem în rețea numai 1 108, ne spunea domnul **Vasile Iram**, comandantul unic al portului Constanța. Ne confruntăm cu o lipsă acută de vagoane la mărfurile de masă : fosfați, apatită, bauxită și minereu. Greutățile sînt amplificate de asigurarea defectuoasă cu materii de export ; de multe ori, navele sînt obligate să aștepte la nesfîrșit sosirea la dană a mărfurilor contractate cu partenerii externi".

C.F.R.-ul și ministerul de resort pur și simplu nu au capacitatea de a acoperi fronturile de operare, în condițiile în care sute de vagoane stau blocate săptămîni în șir la depourile de destinație. Aceeași incapacitate obiectivă de acțiune se manifestă la nivelul I.N.F. Navrom Galați, care nu dispune de suficiente barje și remorchere pentru a asigura lucrul în flux con-

DORU LIONĂCHESCU

(Continuare în pag. a II-a)

SĂ MAI ȘI RÎDEM

PILULĂ CONTRA RIDURILOR

Rugăm semafoarele să-și precizeze poziția : ori cu comuniștii, ori cu legionarii !